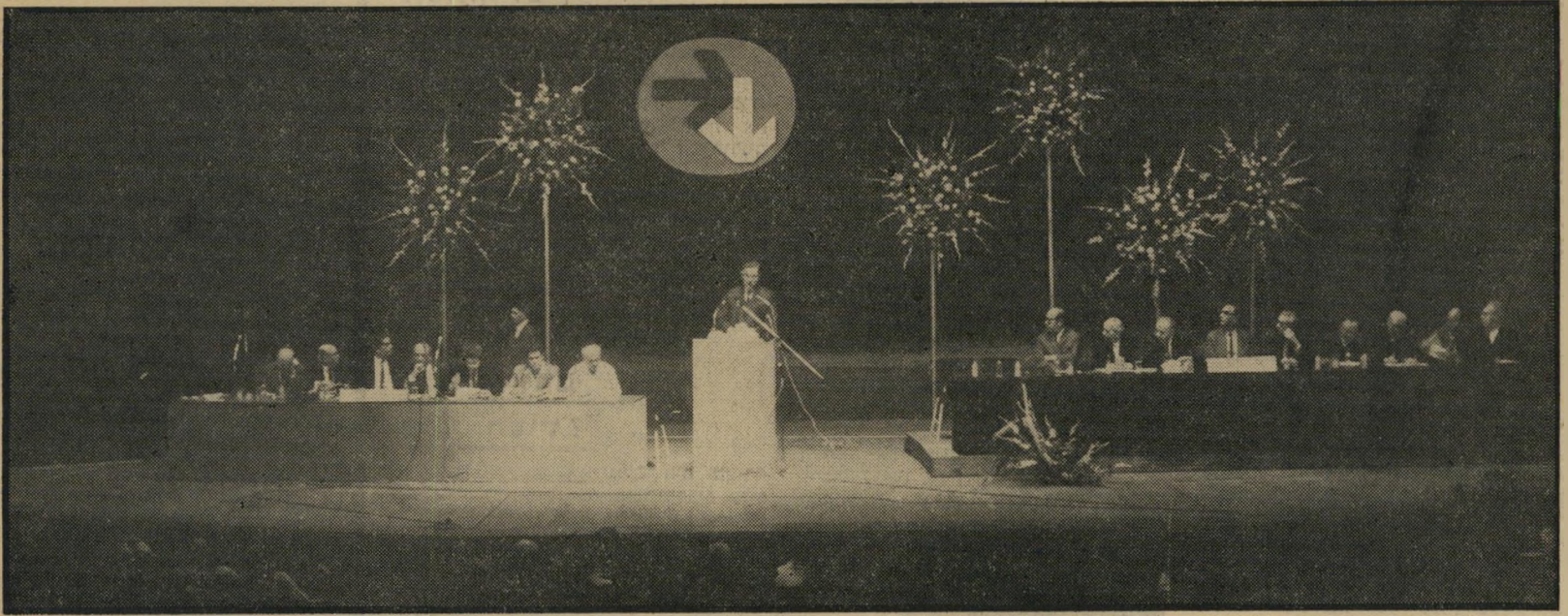

באמתלה של מאבק למען השלום, בוצעה השבוע הצגת-תרמית

פירמה התמימה של הירחון הקטן בקרל נטר 8.

כך מארגנים סימפוזיון

מובן מאלינו כי אנשי משרד-החוץ קבעו מי יופיע בי הצגת-הגאלה הגדולה בהיכח התרבות. בעל המאה הוא בעל הדעה.

נקבע כללי-ברזל: מן הצד הישראלי יופיעו במעמד זה רק תומכי מדיניות הממשלה. שלושת הנואמים העיקריים במעמד זה היו חברי-הכנסת יעקוב חזן (מפ"ם), גדעון האוזנר (לי"ע) ומשה סנה (מק"י).

זה קבע, כמובן, את אופי הסימפוזיון, כי: **יעקוב חזן** הפציר מעל במת-הכנסת, לפני חודש בלבד, באנשי גח"ל להישאר בממשלת-הליכוד, בידעו היטב כי מטרתם המוצהרת של שרי גח"ל בממשלה היא להביא לסיפוח כל השטחים המוחזקים.

חברו ושותפו של חזן, מאיר יערי, נוף מעל במת ה-כנסת בלוי אשכול המנוח על כי שכת להזכיר, באחת מ-הצהרותיו, כי תנאי-בעל-יעבור לכל שלום הוא סיפוח רצף-עת-עזה למדינת-ישראל.

גדעון האוזנר הוא אחד הניצים בכנסת ובמפ"גתו. עם כינון ממשלת גולדה מאיר תבע להחליט על סיפוח

הוא להוכיח לאנשי השמאל העולמי כי מפ"ם לוחמת למען השלום הישראלי-ערבי.

עם הקמתו, מומן הירחון עליירי משרד-החוץ, שגם הוא היה מעוניין להוכיח לשמאל העולמי שיש שמאל ישראלי שוחר-שלום, התומך ב"ממשלה.

כשכינה גולדה כשרת-החוץ, התקלקלו יחסי המשרד וה-ירחון, בעיקבות מאמר אחד של איש-מפ"ם, שמחה פלאפן, שטען כי ישראל יכולה לקלוט מיספר מסויים של פליטים. התמיכה הופסקה. אולם מאז בא אבא אבן למשרדו, התחדשו היחסים.

אחרי מלחמת ששת-הימים קיבל אבן דיווחים מדאיגים על שינוי גמור במצב-הרוח של השמאל באירופה ובאמריקה. ישראל נראית לחוגים הולכים וגדלים בשמאל כמדינה כור-בשת ונחלנית, הנוממת את סיפוח השטחים הכבושים. אנשי אל-פתח והחזית לשיחרור פלסטין, שנראו בעבר כאנשי זדון, מתקבלים עתה כלוחמי-שיחרור, המוסרים את נפשם על מיוזבה גאולת שטחי ארצם מידי כובש.

כדי להילחם במגמה זו, התחיל משרד-החוץ להשתמש באנשים, שהיו מקובלים עד כה על השמאל העולמי. משה סנה נשלח להו"ד כמה

ה כל דמה להצגה הומוריסטית של אפריים קישון. המקום: היכל התרבות בתל-אביב, ביום החמישי ה-אהרון. קהל של קרוב לאלף איש מילא את האולם, אך השאיר את היציעים העצומים ריקים. **המאורע:** סימפוזיון בינלאומי למען השלום, נגד ה-סיפוח.

על הבמה עמד ח"כ גדעון האוזנר, אחד ממארחי הכינוס. הוא הצדיק את סיפוח השטחים, הוהיר את הערבים שככל שיתמידו בעקשנותם, כן תספח ישראל שטחים גדולים יותר. הקהל הגיב בשריקות-זעם ובקריאות-בזו. חלק מן הקהל מחא כף.

על הבמה להש אורח מחזיק-לארץ, מה הולך כאן? מה אני עושה כאן?"

מלכודת של משרד-החוץ

את השאלה הזאת שאלו עצמם, בארבעת ימי ה-כינוס, רוב המוזמנים מחו"ל. רבים מהם תפסו עוד לפני סוף הכינוס כי נכנסו למלכודת של אחד ממעשי-הת-מית הגדולים ביותר.

משתתף אחד גילה זאת בדרך מקורית. הוא ידע כי הווי-מן לסימפוזיון מטעם מערכת ניו אוטלוק ("השקפה חדשה"),

הבלונר הגדול

שטחים, ולהקים מייד התנחלויות בכל רחבי השטחים ש-יוחלט לספחם. הכוונה לביקעת-הירדן, רצועת-עזה ואזור-חברון.

משה סנה מקובל לאחרונה מאד על משרד-החוץ, ומנוי וגמור היה עימו לשתפו באירוע זה. כדי לאפשר זאת, היה על מק"י להיסוג מעמדתה המוצהרת של התנגדות לכל סיפוח. הדבר נעשה בשבוע שעבר, ערב פתיחת הסימפוזיון, בנאומו של שמואל מיקוניס בכנסת.

אמר מיקוניס: "הכרחי שהממשלה תכריז באופן ברור על נכונותה לסגת מקווי הפסקת-האש לגבולות מוכרים ובטרי-חיים שיוטכס עליהם במשא-ומתן."

זוהי הנוסחה המדוייקת של אבא אבן. הוא כבר הכריז על כך פעמים רבות מעד דוכן הכנסת. כוונתה: יש לקבוע גבולות חדשים לגמרי.

הנוכחים הבחינו מייד כי זהו שינוי מהותי בעמדת מק"י, והגיבו בהתאם.

קרא אורי אבנרי: "איזה גבולות?" השיב מיקוניס: "כאשר אנחה משא-ומתן, אודיע איזה גבולות?"

בכך ויתר מיקוניס רשמית על גבולות ה-4 ביוני, והצטרף לעמדת ממשלת-הליכוד, שיש לספח שטחים ולקבוע גבול חדש, שלא יהיה בשום פנים ואופן הגבול של ה-4 ביוני.

קרא אבנרי: "אם כן, איזה הבדל נשאר בינך ובין אבא אבן?"

השיב מיקוניס, בפאתוס רב: "האם סבור אתה, כי אני מחפש הבדלים? אם אין הבדל, אני שמח על כך... אם ה-כוונה (של אבן) היא לכך, הרי תומך אני בשרד-החוץ אבא

פעמים, ביוזמת משרד-החוץ. כמותו נשלחו אישים שמאליים אחרים. בפאריס פועלים ל"פחות שני גופים שמאליים, המתיימרים להיות עצמאיים, אך הנתמכים והמכוונים למעשה עליירי משרד-החוץ.

שמחה פלאפן ושאר עסקני ניו אוטלוק, אנשי מפ"ם, הש-תלבו במערכה זו היטב. לכן קיבל משרד-החוץ בשימחה את הרעיון לכנס בישראל סימפוזיון גדול, שימשוך אליו את ראשי השמאל העולמי, ושישא רשמית את הפירמה של ניו אוטלוק.

גם בשביל מפ"ם היתה זאת הזדמנות מצויינת. מערכת-הבחירות מתקרבת, וצמרת מפ"ם חוששת פן תאבד רכבות קולות, אפילו מבין חברי הקיבוצים, המאמינים כי המפלגה בגדה בעניין השלום ומכרה את בכורתה בנויד-העדשים של המערך והליכוד-הלאומי. הצגת-שלום גדולה התאימה מאד למפ"ם, כפרוס מלחמת-הבחירות.

לגבי מפ"ם היתה בסימפוזיון גם תועלת שנייה. קשרי-החוץ של מפ"ם התחילו להתמוטט מאז המלחמה, מכיוון שמפ"ם נושאת באחריות עבור מדיניות ממשלת-הליכוד. כאשר נודע בחו"ל כי "תוכנית השלום" של מפ"ם כוללת סיפוח רצועת-עזה, רמת-הגולן וכל אזור ירושלים, יחד עם שינוי גבול לאורך הקו הירוק, התחילו ידידיה-לשעבר של מפ"ם להתרחק ממנה.

לאלה נודע הסימפוזיון להוכיח כי מפ"ם עדיין מנהיגה את מחנה-השלום בישראל.

כך נולד שיתוף-פעולה הדוק בין משרד-החוץ לבין מפ"ם, כששניהם מתחכאים מאחורי ה-

ירחון בשפה האנגלית, המופיע בתל-אביב. לאותו משתתף ניתן חדר במלון מהודר. הוא ראה כי גם עשרות אורחים אחרים הובאו לארץ על חשבון הסימ-פוזיון, ושוכנו בבתי-מלון יקרים. לכן תיאר לעצמו כי הירחון הוא מיסד עשיר. הוא הודיע על רצונו לבקר ב-משרדי הירחון, כדי להודות למארחיו. אבל מארגני הסימ-פוזיון עשו את הכל כדי להניא אותו מרצון זה. הם הבי-טיחו כי יביאו למלון את כל אשר ירצה.

לבסוף ניגש האורח בכל זאת למערכת, כדי לשאול אם הגיע עבורו מכתב. הוא נדהם למראה עיניו. הוא ראה כי האוסד שוכן בבית עלוב ברחוב קרל נטר 8. בחלק הישן של תל-אביב, במשרד של שני חדרונים, המשמשים גם כמחסן.

"מניין יש להם רכבות וולארים לאירגון סימפוזיון כזה, להביא עשרות אורחים מכל חלקי העולם ולשכן אותם בבתי-מלון?" שאל, בחשדנות גוברת.

הוא התחיל לחקור את המארחים, נתקל בקיר אטום. הוא הרחיב את הקירותיו, ואז נתברר לו דבר שזיעזע אותו: שהסימפוזיון כולו אורגן ומומן עליירי משרד-החוץ הישראלי, שהשתמש בפירמה "ניו אוטלוק" כדי לזרות חול בעיני המוזמנים.

כי רוב המוזמנים הם מתנגדים חריפים של מדיניות ממ-שלת הליכוד הלאומי, מגנים באופן קיצוני את עמדת משרד-החוץ של אבא אבן.

פירמה חמימה ברח' קרל נטר

הירחון ניו אוטלוק שייך למפ"ם, המשתתף בו גם כמה גויים-של-שבת ממפלגות אחרות. תפקידו העיקרי